XIV Środa okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 10,1-7): Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości. A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził. Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoście: "Bliskie już jest królestwo niebieskie".

«Id?cie i g?o?cie: "Bliskie ju? jest królestwo niebieskie»

Rev. D. Fernando PERALES i Madueño
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia przedstawia nam Jezusa wysyłającego Swoich uczniów z misją: «Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania» (Mt 10,05). Dwunastu uczniów tworzy “Kolegium Apostolskie”, co oznacza “misję”; Kościół w swojej ziemskiej pielgrzymce jest wspólnotą misyjną, jako że ma swoje źródło w wypełnianiu misji Syna i Ducha Świętego zgodnie z wolą Boga Ojca. Podobnie jak Piotr i inni Apostołowie stanowią jedno Kolegium Apostolskiego przez instytucję Pana, tak Biskup Rzymu, następca Piotra, i biskupi, następcy Apostołów, tworzą całość, nad którą ciąży obowiązek głoszenia Ewangelii na całej ziemi.

Wśród uczniów wysłanych na misję, znajdują się ci, których Chrystus dał szczególne miejsce i odpowiedzialność, jak Piotr; i inni, jak Tadeusz, o których mamy mało informacji; jednak Ewangelie przekazują Dobrą Nowinę, nie są dla zaspokojenia ciekawości. My, z naszej strony, powinniśmy modlić się za wszystkich biskupów, znanych i tych mało sławnych, i żyć w jedności z nimi: «Naśladować biskupa, jak Jezus Chrystus Ojca, i kolegium starszych jak Apostołów» (św. Ignacy Antiocheński). Jezus nie szukał wykształconych, ale po prostu dostępnych, zdolnych naśladować Go do końca. To uczy mnie, że ja, jako chrześcijanin, też muszę czuć odpowiedzialność za część dzieła zbawienia Jezusa. Oddalam zło? Pomagam moim braciom?

Jako że dzieło jest u swych początków, Jezus śpieszy by dać hasło wskazujące granice: «Nie idźcie do pogan i nie wstępujcie do żadnego miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoście: `Bliskie już jest królestwo niebieskie`». (Mt 10,5-7). Dziś powinniśmy robić co w naszej mocy, w przekonaniu, że Bóg wezwie wszystkich pogan i Samarytan w innej fazie pracy misyjnej.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Niech wasz chrzest będzie niczym tarcza obronna, wiara jako przyłbica, miłość jako włócznia, cierpliwość jako zbroja» (Święty Ignacy Antiocheński)

- «Także my jesteśmy posłani jako forpoczta i świadkowie pokoju. Jakże bardzo świat nas potrzebuje jako wysłanników pokoju!» (Franciszek)

- «Uczniowie Chrystusa powinni upodabniać się do Niego, aż On ukształtuje się w nich. (...) Z Nim współukształtowani, wespół z Nim umarli i wespół z martwych wskrzeszeni (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 562)